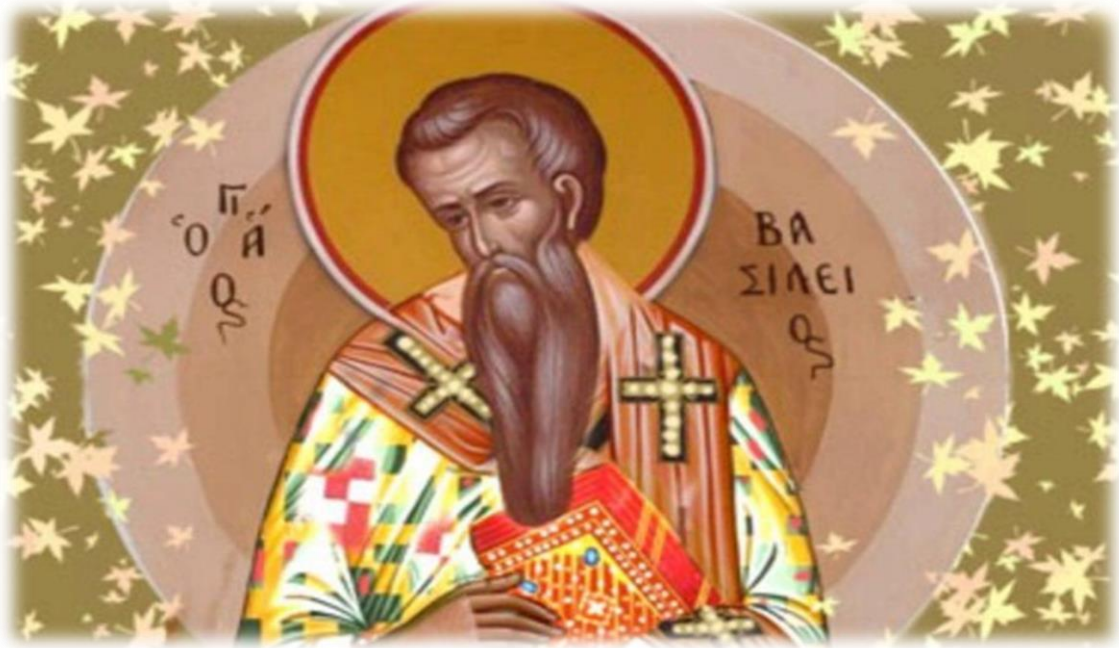

Στην αρχή του νέου έτους.
του Αρχιμανδρίτου Γεωργίου Καψάνη (†).

Ευρισκόμενοι στην αρχή του νέου έτους ευχαριστούμε τον Κύριο και τον παρακαλούμε να μας συγχωρήσει, διότι σε αυτό το διάστημα που πέρασε άλλος περισσότερο και άλλος λιγότερο τον πικράναμε· και περισσότερες είναι οι πίκρες που του έχουμε κάνει παρά οι ευαρεστήσεις. Γι' αυτό τον παρακαλούμε σήμερα να μας συγχωρήσει, αλλά και να μας δώσει μετάνοια να καταλάβουμε τα λάθη μας, τα κενά μας, τις ελλείψεις μας, τις πτώσεις μας, τις αμαρτίες μας. Και να μας δώσει και μετάνοια ειλικρινή αλλά και έμπρακτη διόρθωση της ζωής μας, ώστε ει δυνατόν τον νέο χρόνο που αρχίζει σήμερα να τον πικράνουμε λιγότερες φορές από ό,τι τον πικράναμε, και μακάρι να μπορέσουμε να τον ευαρεστήσουμε κιόλας. Αυτός ας είναι ο πόθος μας και ο αγώνας μας.

Συνήθως αυτή την ημέρα δίνω κάποια ευχή στην αδελφότητα, πνευματική ευχή. Σήμερα, νομίζω, ότι θα ήταν καλό αντί άλλης ευχής να επαναλάβω τους λόγους του αποστόλου Παύλου, τους οποίους ακούσαμε στην προς τον Τιμόθεον Β' επιστολή που ανεγνώσθη, **«Τέκνον Τιμόθεε, νήφε εν πάσι, κακοπάθησον, έργον ποιήσον Ευαγγελιστού, την διακονίαν σου πληροφόρησον»** (Β' Τιμ. 4:5).

Τέκνον μου Τιμόθεε, σε όλα να έχεις την νήψη, την εσωτερική δηλαδή προσοχή και προσευχή και εγκράτεια.

«Κακοπάθησον», δηλαδή αγάπησε την άσκηση, την κακοπάθεια. Διότι, εάν η ψυχή πέσει στην μαλθακότητα και στις απολαύσεις και στις ηδονές άλογα, τότε δεν μπορεί να νήφει, δεν μπορεί να επικοινωνεί με τον Θεό, δεν μπορεί να προσεύχεται, δεν μπορεί να αγαπά ούτε τον Θεό ούτε τους ανθρώπους, επειδή κυριαρχείται από την φιλαυτία, και μόνον εμπαθώς και αρρωστημένα αγαπάει τον εαυτό του.

«Έργον ποιήσον Ευαγγελιστού». Ποιο ήταν το έργο των Ευαγγελιστών; Να κηρύξουν τον Ιησού Χριστό ως αληθινό Θεό και Σωτήρα των ανθρώπων. Αλλά και κάθε Χριστιανός, μας λέγει ο απόστολος Παύλος, πρέπει να είναι ένας ευαγγελιστής. Στην ζωή του να φανερώνεται η χάρη και η αλήθεια και η δύναμη και η ευλογία του Θεανθρώπου Χριστού.

Κάθε ένας Χριστιανός να είναι, κατά τον σήμερα εορταζόμενο άγιο Βασίλειο, μίμημα Χριστού, ευαγγέλιο Χριστού. Όχι απλώς ο Χριστιανός να ξέρει το Ευαγγέλιο, αλλά ο ίδιος να είναι ευαγγέλιο. Να φέρει στον εαυτό του τις αρετές του Χριστού. Και δεν χρειάζεται αυτό να γίνεται με κηρύγματα ή με λόγια ή με συγγράμματα, αλλά να γίνεται με την καθημερινή ταπεινή διακονία και ζωή και μαρτυρία του κάθε ενός Μοναχού και του κάθε ενός Χριστιανού. Και βεβαίως από όσους εκλήθησαν από τον Θεό – και αυτοί είναι οι ποιμένες και διδάσκαλοι της Εκκλησίας – θα γίνεται και με τον λόγο τους και την διδασκαλία τους. Αλλά ιδίως από τους Μοναχούς έχει ζητήσει ο Θεός με το ταπεινό τους σχήμα, με την σιωπή τους, με την υπομονή τους, με την αποταγή τους, με την ξενιτεία τους, με την περιφρόνηση των του κόσμου τερπνών, να είναι σιωπηλοί μάρτυρες του Ευαγγελίου του Χριστού. Τουλάχιστον για όσους θέλουν να κατά- λάβουν.

«Την διακονίαν σου πληροφόρησον». Την διακονία που σου έχει ανατεθεί φέρε την εις πέρας, εις πληρότητα. Όχι απλώς κάνε την διακονία σου, αλλά κάνε την τέλεια. Εκεί που εκλήθη ο καθένας. Οι μοναχοί στα των μοναχών και οι λαϊκοί αδελφοί στα δικά των παλαίσματα και αγωνίσματα, στην οικογένεια, στο επάγγελμα, όπου εκλήθησαν να επιτελούν το διακόνημα το οποίο τους ανετέθη, με ευσυνειδησία, με φόβο Θεού, ως

λόγον αποδώσοντες. Δεν έχει σημασία, εάν είναι κανείς επιστήμων ή τεχνίτης. Σημασία έχει αυτό το έργο που κάνει, να το κάνει προς δόξαν Θεού, οποιοδήποτε και αν είναι αυτό το έργο, εφόσον φυσικά δεν είναι αμαρτωλό έργο. Και ο Θεός αγιάζει εκείνον ο οποίος εργάζεται οποιοδήποτε έργο με ταπείνωση και προς δόξαν Θεού. Όπως άλλωστε και ο ίδιος ο Κύριος μας έδωσε το παράδειγμα και εργάστηκε τόσα έτη ως μαραγκός πλησίον του σεπτού θετού του πατέρα, του δικαίου Ιωσήφ.

Αυτά λοιπόν, αδελφοί, ας έχουμε κατά νουν το νέο έτος και ας τα ενθυμούμαστε όσο το δυνατόν συχνότερα, και να είναι εκεί ο αγώνας μας, η νήψη δηλαδή, η κακοπάθεια, το έργο του ευαγγελιστού και η πληροφορία της διακονίας μας. Τότε ασφαλώς θα ευαρεστήσουμε τον Κύριο και ο χρόνος, τον οποίο η αγαθότητα του Θεού μας δίδει ως δώρο στη ζωή μας, δεν θα είναι ένα δώρο εκ μέρους του Θεού που δεν το αξιοποιήσαμε, αλλά θα είναι ένα δώρο το οποίο δεχθήκαμε από τον Δημιουργό και Πλάστη μας με ευγνωμοσύνη και με συνείδηση ευθύνης το καλλιεργούμε ως λόγον αποδώσοντες. Διότι αναμφιβόλως θα δώσουμε λόγο στον Θεό για το πώς χρησιμοποιήσαμε τον χρόνο της ζωής μας.

Οι πρεσβείες του εν αγίοις Πατρός ημών Βασιλείου Αρχιεπισκόπου Καισαρείας, Ουρανοφάντορος, του Μεγάλου, ο οποίος στα σαράντα εννέα χρόνια της ζωής του, πλήρης, αξιωθείς να κάνει έργο εις δόξαν Θεού, το οποίο άλλοι άνθρωποι ούτε στα χίλια χρόνια δεν θα έκαναν, οι πρεσβείες, λέγω, και η μεγάλη παρρησία που έχει στον Τριαδικό Θεό να μας βοηθήσουν και εμάς να γίνουμε μιμητές τού δικού του παραδείγματος κατά το νέο έτος της χρηστότητας του Κυρίου.

**Από το βιβλίο: Αρχιμανδρίτου Γεωργίου, Ομιλίες σε ακίνητες
Δεσποτικές και Θεομητορικές Εορτές. Έκδ. Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου, Άγιον
Όρος 2015, σελ. 83.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>